

پنومونی در نوزاد

گروه هدف: مادران

تهیه کنندگان: گروه آموزش به بیمار مرکز

با تأیید: دکتر شیرین محمدی (فوق تخصص نوزادان)

بازبینی بهار 1403 بازبینی مجدد بهار 1407

مراجعه به پزشک در صورت مشاهده:

- تنگی نفس و اختلالات تنفسی
- کاهش اشتها به کمتر از نصف معمول
- بد نفس کشید یا کبود شد
- اگر بی حال و هیپوتون شد

منبع: کتاب نوزادان نلسون 2022

عدم تحمل درمان خوراکی یا نیاز به درمان تزریقی (کم آبی، استفراغ مکرر، عدم پاسخ به درمان خوراکی مناسب، عدم آگاهی و همکاری والدین)

درمان

- آنتی بیوتیک درمانی
- تجویز مایعات تزریقی
- اکسیژن درمانی
- درمان تب
- تمیز کردن راه هوایی و مجاری بینی
- رعایت حالت نیمه نشسته
- فیزیوتراپی قفسه سینه
- کنترل وضعیت کودک توسط پزشک و پرستار

در حین بستری نوزاد، در موارد زیر حتماً از پرستار

کمک بخواهید:

- ادامه تغذیه با شیر مادر (حتماً باید طبق دستور پزشک باشد)
- فیزیوتراپی قفسه سینه با تجویز و نظر پزشک

پنومونی (عفونت ریه)

به التهاب پارانشیم ریه و یا بافت ریه پنومونی گفته می شود. پنومونی در بچه های شیرمادر خوار نسبت به شیرخشک خوار به وضوح کمتر دیده می شود. بیشترین سن ابتلا به این بیماری در فاصله 1 الی 5 سالگی است.

پنومونی باکتریال در زمستان و اوایل بهار شیوع بیشتری داشته و احتمال ابتلا در پسرها دو برابر دخترها می باشد.

تشخیص

- ✓ معاینات فیزیکی
- ✓ تاریخچه سلامتی
- ✓ رادیوگرافی قفسه سینه
- ✓ مطالعات آزمایشگاهی و کشت خون
- ✓ شیوع فصلی در تشخیص پنومونی حائز اهمیت می باشد.

انواع پنومونی

پنومونی به چند نوع تقسیم می شود.

- ✓ ویروسی
- ✓ با کتریایی
- ✓ قارچی
- ✓ تنفس مواد خارجی و ...

علائم پنومونی

بر اساس عامل ایجاد کننده ، واکنش بدن نسبت به عفونت متفاوت است.

پنومونی ویروسی:

از نوع باکتریایی شایع تر است. تب ، سرفه و بی حالی از علائم این عفونت می باشد.

پنومونی باکتریایی:

افزایش تعداد تنفس، سرفه، تحریک پذیری، خواب آلودگی، تغذیه ضعیف، مشکل در نفس کشیدن به صورت : عطش هوا و سیانوز (کبود شدن اطراف دهان)، تب، لرزش پره های بینی، رنگ پریدگی، استفراغ، التهاب چشم ها (در نوع ویروسی کنژکتیویت شایعتر است).

علائم بالینی

تظاهرات بالینی پنومونی با توجه به عامل مسبب آن مانند سن، واکنش سیستمیک وی نسبت به عفونت، وسعت ضایعات و درجه انسداد برونش یا برونشیول ها (راه های هوایی) متفاوت است.

علائم پنومونی ها (ویروسی یا باکتریال) معمولا چند روز پس از بروز یک عفونت دستگاه تنفسی فوقانی به صورت افزایش سرفه و تعداد تنفس (تاکی پنه) بروز پیدا می کند و در موارد شدید افزایش کار تنفسی (تو کشیده شدن عضلات بین دنده ای، زیر دنده ای، فوق جناغی و حرکت پره های بینی) و در موارد خیلی شدید سیانوز مرکزی (کبودی غشاهای مخاطی)، دیسترس تنفسی شدید و عدم توانایی کودک در نوشیدن شیر یا مایعات دیده می شود.

موارد بستری کودک مبتلا

- سن پائین (کمتر از شش ماه)
- پنومونی خیلی شدید یا با عوارض جانبی
- وجود برخی بیماری های زمینه ای (نقص سیستم ایمنی، کم خونی داسی شکل همراه با سندرم حاد قفسه سینه)
- خواب آلودگی، شوک، نیاز به اکسیژن، حمایت تنفسی.